

پنجشنبه 13 مهر 1439 - 1439-10-15

انتقال حضرت امام خمینی(ره) از ترکیه به عراق (1344 ش)

انتقال حضرت امام خمینی(ره) از ترکیه به عراق (1344 ش)

وضع بحرانی و در حال انفجار کشور که از ادامه تبعید رهبر نهضت اسلامی ایران ناشی می‌شد از یک سو، و عدم تمایل دولت ترکیه به ادامه زندانبانی خود از سوی دیگر، رژیم پهلوی را بر آن داشت که تبعیدگاه امام را تغییر دهد. از این رو، طی مذاکره سری با دولت عراق در قبال این تعهد که دولت ایران دخالتی در سرنوشت، آزادی و مدت اقامت امام در عراق نداشته باشد، عراقی‌ها با انتقال امام به عراق موافقت نمودند. ورود امام در 13 مهر 1344 ش به عراق پس از یازده ماه اقامت در ترکیه، که ابتدا به صورت ناشناس انجام گرفت، استقبال گرم و پرشور و بی سابقه‌ای را به دنبال آورد. حضرت امام پس از یک توقف کوتاه در کاظمین، برای زیارت مرقد مطهر امام هادی(ع) و امام عسکری(ع) رهسپار سامرا شدند و با استقبال باشکوه مردم و حوزه علمیه سامرا مواجه گردیدند. روز بعد کربلا یکپارچه برای استقبال از امام آماده شد و ایشان یک هفته بعد با استقبال بی‌سابقه مردم و حوزه علمیه نجف وارد این شهر شدند. هدف رژیم شاه از تغییر محل تبعید امام آن بود که با توجه به شرایط خاص و سنتی حوزه علمیه نجف که هر تازه واردی در آن هضم نمی‌شد، آوازه امام را از این طریق به خاموشی بکشانند. اما حضرت امام با ادامه مبارزات خود، رهبری نهضت اسلامی را به شکلی دیگر پیگیری کرده به طوری که رژیم بغداد مجبور به ایجاد فشار علیه ایشان و فراهم آوردن زمینه‌های خروج امام از این کشور گردید.

هجرت تاریخی حضرت "امام خمینی(ره) از عراق به پاریس (1357 ش)

سیزده سال پس از ورود حضرت امام خمینی(ره) به عراق و اقامت در نجف اشرف، به دنبال فشارهای دولت بعثی این کشور برای محدود کردن فعالیت‌های سیاسی ایشان، حضرت امام خمینی(ره)، با چند تن از نزدیکان، صبح روز 12 مهر 1357 ش به سوی کشور کویت مهاجرت کرد. ولی دولت این کشور از ورود ایشان، با وجود داشتن ویزا، جلوگیری نمود. از این رو، ساعاتی را در مرز ماندند. در ساعات پایانی این روز، مأموران مرزی عراق به امام اطلاع دادند که بازگشتشان به نجف بلامانع است. اما امام از بازگشت به نجف خودداری کردند و شب را در بصره گذرانده، تصمیم گرفتند به پاریس بروند. عراقی‌ها نیز موافقت خود را اعلام کردند. عصر روز سیزدهم مهر 57، امام و همراهان به بغداد منتقل شده و روز بعد، این مهاجر بزرگ با کاروان کوچک همراهش، برای خدا، به سوی خدا و در راه خدا، هجرتی تاریخی و سرنوشت‌ساز را آغاز نمود و معظم‌له در محله "نوفل"؛ لوشاتو" در حومه پاریس اقامت گزید. در مدت اقامت چهارماهه امام در پاریس، نوفل لوشاتو، به مهم‌ترین مرکز خبری جهان تبدیل شده بود. حضرت امام تا چند روز پیش از پیروزی انقلاب اسلامی ایران در همین مکان به سر برده و ملت مسلمان ایران را در سرنوشتی رژیم شاهنشاهی، رهبری می‌نمودند.

حمله سنگین متجاوزان بعثی به شهر خرمشهر (1359 ش)

با شکست متجاوزان بعث در نبرد با مدافعان خرمشهر در دهم مهر 1359، نیروهای دشمن ضمن سازمان‌دهی و استقرار در مواضع جدید، تلاش اصلی خود را جهت ممانعت از توقف به هر شکل ممکن متمرکز نمودند. بدین منظور، دشمن مصمم بود پیشروی را هرچند در قالب خیزهای کوتاه، ادامه دهد. لذا بر اساس طرح‌ریزی جدید، در سپیده‌دم 13 مهر 59، تهاجم سنگینی را آغاز کرد و پس از تلاش فراوان، تنها موفق به پنجاه متر پیشروی در داخل بندر خرمشهر گردید و ضمن تحمل ضایعات فراوان و یورش رزمندگان اسلام به قرارگاه دشمن، دشمن را از پیشروی باز داشت. دشمن برای تصرف خرمشهر چند مشکل عمده داشت که عبارتند از: عدم شناخت دقیق از اوضاع داخل شهر، حضور رزمندگان اسلام در داخل شهر و مشکلات ناشی از مقاومت آنان و نیز هراس دشمن از جنگ شهری و خالی شدن پشت سر یگان‌ها، در صورت ورود به داخل شهر و امکان دور خوردن و محاصره نیروها در داخل شهر و نیز احتمال تفرقه و جدا شدن یگان‌ها از یکدیگر. و در نهایت با تهاجم بی‌رحمانه مزدوران بعثی به شهر خرمشهر، این شهر قهرمان در چهارم آبان 1359 پس از سی و پنج روز مقاومت، به اشغال متجاوزین عراقی درآمد.

وز نیروی انتظامی

از سال 1378 با درخواست نیروی انتظامی و تصویب مقام معظم رهبری و فرمانده کل قوا زمان برگزاری هفته نیروی انتظامی از تیرماه به مهرماه هر سال انتقال یافت. قبلاً 27 تیر به مناسبت سالروز تصویب قانون ادغام نیروی انتظامی به نام روز نیروی انتظامی و سپس هفته آخر تیرماه به نام هفته نیروی انتظامی نامگذاری شده بود و در این روز و هفته، مراسم ویژه‌ای برای بزرگداشت این نهاد انتظامی برگزار می‌گردید. ولیکن بعد از بررسی‌ها و جمع‌بندی نظرات و دیدگاه‌ها و پیشنهادها، مختلف مقرر شد هفته نیروی انتظامی در مهرماه، برگزار شود. از جمله عللی که برای این امر ذکر شد تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها و آموزشگاه‌ها بود، که طیف عظیم جوانان و نوجوانان کشور را تشکیل می‌دهند و نیروی انتظامی اصلی‌ترین برنامه‌ها، فعالیت‌ها و ارتباط با

تولد "دنيس ديرو" مؤلف اولين دائرة المعارف جهان (1713م)

دنيس ديرو فيلسوف و دانشمند فرانسوي در 5 اکتبر سال 1713 در شهر لانگر فرانسه به دنيا آمد. وي بي‏؛آنکه تحصيلاتي در رشته مشخصي داشته باشد، بر اثر همت و پشتکار خود، به زبان‏؛هاي لاتين، انگليسي، ايتاليائي و علم رياضيات تسلط يافت و در فلسفه، هنر و ادبيات صاحب نظر گرديد. وي در قوت بيان و سرعت انتقال و درک مسائل مشکل و دريافتن مطالب تازه، کمتر نظير داشت و از جواني با پژوهش و تحقيق آشنائي يافت. ديرو در جواني به جرم نگارش مقالاتي درباره تکامل، که حدود يك قرن بعد توسط چارلز داروين، طبيعي‏؛دان انگليسي کامل و اثبات شد، محکوم به زندان گرديد و پس از آزادي از حبس، تصميم گرفت با همکاري عده‏؛اي از نويسندگان فرانسوي، دايرةالمعارف را بنگارد. غرض او و ساير نويسندگان اين کتاب، بيش از همه، آشنا کردن عامه به معارف عمومي و تربيت افکار و اذهان ايشان بود. هرچند ديرو در مسائل مذهبي، از عقايد عامه تجاوز نمي‏؛کرد، ليکن در تقرير مسائل علمي و اجتماعي، مقالات را طوري ترتيب مي‏؛داد که راه بحث و نظر بر عموم خوانندگان در خصوص اوضاع زمان باز باشد و اساس تقليد کورکورانه، تزلزل پذيرد. به منظور آن‏؛که دايرةالمعارف مزبور شامل مطالب واقعي با جنبه‏؛هاي متعدد باشد، قسمت‏؛هاي عمده‏؛اي از اندیشه‏؛هاي فلسفي که مخالف رهبران کليسا بود در آن چاپ شد که پس از انتشار جلد اول آن، چاپ مجدد و ادامه کار آن ممنوع گرديد. با اين حال ديرو با سختي و زحمت و به تنهائي به مدت بيست سال به تکميل اين دايرةالمعارف پرداخت و آن را به طور پنهاني چاپ و منتشر ساخت. دايرةالمعارف ديرو به عنوان اولين دايرةالمعارف جهان، آکنده از آزادي خواهي و مخالفت با زياده‏؛روي‏؛هاي مقامات کليسا، دستگاه قضائي و حکومت وقت بود و نويد استقلال، آزادي، مشروطيت و حقوق مي‏؛داد. انتشار دايرةالمعارف ديرو در ايجاد افکار آزادي خواهانه نقشي اساسي و ارزش‏؛مند ايفا کرد، به طوري که آن را از علل بروز انقلاب کبير فرانسه در سال 1789م دانسته‏؛اند. اما دنيس ديرو پنج سال قبل از بروز انقلاب، در 30 ژوئيه 1784م در 71 سالگي درگذشت. ديرو در تفکرات فلسفي خود، بيشتر از نظريات شکاکانه در باب حيات پيروي مي‏؛کرد نه عقايد جزمي. وي بر اين عقیده بود که هيچ چيز را براي هميشه نمي‏؛توان حقيقت مطلق انگاشت. دنيا دائماً در حال تغيير است و دريچه ذهن ما بايد به روي همه وجوه مختلف اين تغييرات باز باشد. پس بايد پاي‏؛بند عقل و استدلال نشد و در مورد ايمان خویش نیز به احتياط عمل کرد. دنيس ديرو به سبب قدرت خلاقه شگرف و اندیشه‏؛هاي بدیع و افکار علمي و فلسفي تازه و نو، يکي از نوابغ عالم ادب به شمار مي‏؛رود. وي هم‏؛چنين پديد آورنده نقد هنري است.

وقوع شورش تاريخي سلطنت ‏؛طلبان در جريان انقلاب فرانسه (1795م)

بعد از وقوع انقلاب فرانسه در سال 1789م و شکل‏؛گيري دوره جديد، قانون اساسي اين کشور در سال 1791م تصويب گرديد. چندي بعد اين قانون تکميل شد و براساس بخشي از آن، مجلس از دو قسمت تشکيل مي‏؛شد. يك شوراي پانصد نفره که اعضاي آن بالاي سي سال سن داشتند و داراي حق انشاء و تدوين قوانين بودند و يك شوراي پيران (مانند سنا) که شامل 250 عضو بالاي 40 سال بود که حق تبديل مصوبات شوراي اول به قانون را داشت. در عين حال به منظور خنثي کردن طغيان ناگهاني سلطنت‏؛طلبان و طرفداران شاه، قانون مقرر داشت که در انتخابات بعدي، دو سوم نمايندگان مجلس قانون‏؛گرازي جديد، از بين نمايندگان فعلي انتخاب شوند. اين مصوبه که به فرمان دو سوم معروف شد، در پاریس با مخالفت‏؛هاي روبرو گشت. با استفاده از اوضاع متشنج و اعتراضات مردمي، قيام سلطنت‏؛طلبان به وقوع پيوست که خطري براي حکومت انقلابي به وجود آورد. ادامه اين وضعيت باعث شد تا شورش‏؛هاي پراکنده‏؛اي در مناطق گوناگون کشور شکل گرفته و از جمله مشروطه‏؛خواهان توانستند با استفاده از نارضايتي گسترده مردمي، بار ديگر بر بخش‏؛هاي از مناطق تسلط يابند. اين مسئله باعث شد تا حکومت وقت با کشاندن نيروهاي نظرامي به پايتخت دست به مقابله زند. در 5 اکتبر 1795م عصيان علني و شورش عمومي با شرکت حدود 25 هزار پاريسي شکل گرفت. تظاهرکنندگان که به جنگ‏؛افزار هم مجهز بودند نواحي متعددي را تصرف نمودند اما باراس که فرماندهي نيروهاي نظامي را برعهده داشت با کمک معاون خود ناپلئون بناپارت و آتش سنگين توپخانه، توانست شورش را درهم شکند. گرچه عدم حمايت عمومي مردم از سلطنت‏؛طلبان از ديگر عوامل شکست آنها به شمار مي‏؛رفت.

روز بين ‏؛المللي معلم

نشست مجمع عمومی سال 1994 از 3 تا 8 اکتبر برگزار شد. اين روز به مناسبت صدور بيانيه مشترک يونسکو/ سازمان بين المللي کار پيرامون وضعيت آموزگاران که روز پنج اکتبر 1966 امضا شده بود روز معلم نامگذاري شد. اين فشر تهیه و تدارک مي‏؛بيند و با تعطيلات تابستاني امکان ارتباط مناسب و برنامه‏؛ريزي مطلوب براي آنها وجود نداشت، ديگر اينکه با توجه به درجه حرارت بالا در فصل تابستان امکان اجراي برنامه‏؛هاي مختلف براي همه اقشار مردم و در همه مناطق کمتر امکان‏؛پذير بود.